

Cijfers van de Penningmeester

Rekening van Baten en Lasten 2002

Baten	Begroot	Lasten	Begroot		
Subsidies	1453,32	1454,55	Bestuur	300,39	65,00
Contributie	4412,22	3671,00	Studiedag	126,16	250,00
Verkoop	223,00	115,00	Periodieke n	6286,00	4500,00
Rente	213,79	115,00	Activiteiten	288,14	150,00
W.D.A.+GdO	454,45	0,00	W.D.A.+GdO	462,25	0,00
			WDA Symposium	0,00	340,00
			CWNO	0,00	50,00
			Winst+/- verlies-	-706,16	0,55
Totaal	6756,78	5355,55	Totaal	6756,78	5355,55
Overzicht rekeningen					
Kas	0,00				
Postrekening	98,58				
Plusrekening	10225,63				
Totaal	10324,21				
Balans 2002					
Activa	2002	2001	Passiva	2002	2001
Inventaris	0,00		Schulden	0,00	0,00
Nog te ontvangen	0,00				
Kas	0,00				
Postrekening	98,58	177,21			
Plusrekening	10225,63	10853,16	Eigen vermogen	10324,21	11030,37
Totaal	10324,21	11030,37	Totaal	10324,21	11030,37

Begroting Nederlandse Vereniging voor Libellenstudie 2003					
Inkomsten	Na	Uitgaven	Na	verh.	
	contr.ve rh.				
Subsidies	1454,55	1454,55	Libellenstudiedag	125,00	125,00
Contributie	3637,50	4107,00	Activiteiten	200,00	200,00
Rente	200,00	200,00	Periodieken	5400,00	5400,00
Verkoop	225,00	225,00	Bestuur	175,00	175,00
			Saldo	-382,95	86,55
Totaal	5517,05	5986,55	Totaal	5517,05	5986,55

Oproep Kandidaten voor de functie van Penningmeester van de N.V.L.

Willem-Jan Hoeffnagel

Aangezien ik op de komende Libellenstudiedag zes jaar de functie van Penningmeester vervul, ben ik reglementair aftredend en volgens de statuten ook niet meer herkiesbaar. Daarom roep ik geïnteresseerde leden op zich kandidaat te stellen voor deze functie. Voor nadere informatie over de inhoud van de functie kan men met mij contact opnemen (035-6919356;

Erratum Die Winterreise

w.j.a.hoeffnagel@hccnet.nl).

Willem-Jan Hoeffnagel

Door een fout in de vorige Nieuwsbrief 6(4) was het verhaal over het onderzoek naar de Noordse winterjuffer niet volledig. Hieronder het vervolg.

Ad 3: Op 2 oktober werd door een kleine expeditie een nachtelijk bezoek gebracht aan De Weerribben.

Op de plaats waar veel winterjuffers waren gemerkt en waar vermeende slaapplaatsen waren ontdekt werd met UV lampen gezocht naar gemerkte exemplaren. De meegenomen lampen bleken helaas ongeschikt voor dit onderzoek. Het geheel bood echter wel een fraaie aanblik, alsof er ter plekke een UFO was geland. De situatie werd uitgebuit om nachtvinders te bestuderen. Met name de dons vlinder bleek bijzonder talrijk.

Inmiddels is een nieuwe en hopelijk doeltreffender lamp in bestelling.

Vanuit de Lindevaallei kwam op ... oktober het verheugende bericht dat er een gemerkte exemplaar was gevangen. Peter de Boer (medewerker Fryske Gea en PP teamlid) ontdekte de juffer. Het bleek een door hem zelf op september in het Venebosch gemerkt exemplaar. Dit kordate vrouwtje had inmiddels zo'n 12 kilometer gevlogen.

Op 18 december werden bij het petgat in de Schut- en Grafkampen na intensief speurwerk drie winterjuffers gevonden., twee vrouwtjes en een mannetje. Allen in de bosrandzone op circa 8 meter van het voortplantingswater en allen ongemerkt. Het betrof volledig uitgekleurde dieren, donkerbruin inmiddels, een behaarde thorax en met een opvallende dwarsband over het oog. Ze zaten op circa 30 centimeter hoogte op respectievelijk (afgemaaide) rietstengel, braam (jonge plant) en berk (jong boompje). Steeds dicht bij de top of aan het uiteinde van een takje in verticale houding tegen de stengel of het takje aangedrukt. Bij benadering draaiden ze zich stevast van ons af (wat het zoeken bemoeilijkt!!), maar ze bleken zeer honkvast en maakten geen aanstalten om zich te laten vallen of weg te vliegen. Ook toen de zon doorbrak vlogen ze niet op. Ze draaiden zich wel steeds in de richting van het zonlicht. In het bos, wat ook voor een deel werd uitgekamd, werden geen juffers aangetroffen.

Foto: Karin Uilhoorn

Foto: Zonder boot in de Weerribben..... geen onderzoek

Op 24 november, een zonnige en vrij warme dag, werd op een paardenweidje in het Woldlakebos één vrouwtje aangetroffen, hangend aan oeverzegge. Aanvankelijk leek het er op dat ze honkvast was, maar na korte tijd verdween ze, na een tussenstop op een rikkapaaltje, met een grote boog in het naburige broekbos. Ze bleek ongemerkt. Die dag werd er ook nog een late Bruinrode heidelibel aangetroffen.

Ad 4: Tijdens dit deel van het onderzoek zal blijken of de juffers inderdaad trouw zijn aan het voortplantingswater en/of de uitgezwoven exemplaren nieuwe populaties vormen in bv. de Lindevallei.

Helaas is inmiddels gebleken dat bij de met paarse stift gemarkeerde exemplaren de kleur sterk aan slijtage onderhevig is.

Ad 5: Deze aantekeningen zullen allen worden verwerkt in de uiteindelijke rapportage. Enkele ervan staan hierboven al summier beschreven. Een ding is duidelijk, naarmate je vaker en intensiever oog in oog staat met dit ogenschijnlijk saaibruine kleine juffertje, begin je steeds meer de oogverblindende schoonheid ervan te zien. De kleurveranderingen en schakeringen door het jaar heen zijn zeer subtiel. Ook het gedrag is bijtijds wonderlijk en mysterieus.

De onderzoekers die betrokken zijn bij PP zijn:

Karin Uilhoorn, Peter de Boer, René Manger, Jeroen Bredenbeek, Robert Ketelaar en Evert Ruiter. Daarnaast hebben Wytze van Kammen en Dick Groenendijk inmiddels ook belangrijke bijdragen geleverd.

Het onderzoek wordt ondersteund door

Oproep

Met name in de periode april – mei 2003 zullen op de bekende winterjuffer lokaties in De Weerribben gemerkte exemplaren te vinden zijn. We gokken op een terugvangst van 10%. Een ieder die in die periode (of eerder) een gemerkt exemplaar ziet wordt verzocht dat door te geven. Alle andere meldingen betreffende Noordse winterjuffers (waarnemingen, bijzonder gedrag, kleur, etc.) zijn uiteraard van harte welkom. Mail het sv.p aan een van de genoemde personen.

e.j. ruiter@planet.nl, robert.ketelaar@vlinderstichting.nl,
K. Uilhoorn@drenthe.nl, j.bredenbeek@sbb.agro.nl,
P.de.boer@fryskegea.nl, rmanger@planet.nl

Staatsbosbeheer, It Fryske Gea, Libellenwerkgroep Overijssel en De Vlinderstichting.

Waarom de Noordse winterjuffer zo moet blijven heten(en de Kanaaljuffer, Blauwe glazenmaker en Bruine korenbout ook)

Als motto geldt inmiddels, vrij naar Schubert en Müller:

"Fremd sind wir eingezogen, bekannt ziehn wir wieder aus"

Deze Winterreise wordt beslist een succes!

Evert Ruiter

In NVL-nieuwsbrief 6(4) bespreekt Evert Ruiter de ontoepasselijkheid van de Nederlandse naam van *Sympecma paedisca*, de Noordse winterjuffer. De auteur trekt een parallel met de woelige geschiedenis van de wetenschappelijke naam van deze soort. Hoewel aangenomen mag worden dat hij hierin niet een argument ziet om ook maar de Nederlandse naam aan te passen, komen we daarmee wel bij het belangrijkste argument om de naam niet te veranderen: stabiliteit.

De functie van een naam is simpel: weten waar je over spreekt. Het is een vlaggetje waarmee eenieder iets kan herkennen, of dat nu een persoon, een voorwerp of een soort is. Het nut van stabiliteit in naamgeving behoeft eigenlijk geen toelichting: als een tafel voortaan "stoel" zou heten, zou dat tot ernstige verwarring leiden. Voor wetenschappelijke naamgeving zijn daarom regels vastgelegd die bepalen welke naam voorrang heeft. Er is dus niet "uiteindelijk gekozen voor *Sympecma paedisca*" zoals Ruiter schrijft, maar na toepassing van de regels is gebleken dat die naam de juiste is. Voor Nederlandse namen bestaan zulke regels niet. In principe is iedereen vrij om een soort te benoemen zoals hij wil.

